ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 31 KATOWICE, DNIA 20 LISTOPADA 1946

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

537.
USTAWA
z dnia 23 września 1946 r.

o dodatku przejściowym do pensji weteranów powstań narodowych oraz wdów po nich.

(Przedruk Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 297 z dnia 21 października 1946 r.)

Art. 1. Do pensji, wypłacanych na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831 r., 1848 r. i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 212) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 88, poz. 791 Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 25, poz. 221 i Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 13, poz. 88), ustanawia się dodatek przejściowy, który będzie wypłacany do czasu unormowania stosunków gospodarczych. Dodatek ten wynosi:

a) dla weterana samotnego 4.500 zł. mies.

b) dla weterana żonatego 5.000 zł. mies.

c) dla wdowy po weteranie 4.000 zł. mies.

Art. 2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret z dnia 25 czerwca 1946 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń weteranów powstań narodowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 205).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich

538.
DEKRET
z dnia 13 września 1946 r.
o rozgraniczeniu nieruchomości.
(Przedruk Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 298, z dnia 21 października 1946 r.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Rozgraniczenie nieruchomości polega na oznaczeniu granic, t. j. na określeniu położenia punktów i linii granicznych, utrwaleniu ich na gruncie oraz sporządzeniu odpowiednich dokumentów.

Art. 2. 1. Rozgraniczenie przeprowadza się:
1) z urzędu,
2) na wniosek osób zainteresowanych.

2. Z urzędu przeprowadza się rozgraniczenie przy:
1) pomiarach osiedli lub ich części,
2) wywłaszczeniu lub odstąpieniu gruntów na potrzeby użyteczności publicznej,
3) przeprowadzaniu scaleń lub parcelacji nieruchomości i w związku z przebudową ustroju rolnego,
4) zakładaniu i przeprowadzeniu katastru gruntowego i budynkowego,
5) ustanawianiu prawa zabudowy oraz
6) urządzaniu gospodarstwa leśnego.

3. Po upływie lat 10 od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu wszelkie nieruchomości mogą być rozgraniczone z urzędu także w przypadkach nie wymienionych w ust. 2.

Art. 3. Do rozgraniczenia nieruchomości właściwe są władze miernicze, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Postępowanie rozgraniczeniowe wszczyna powiatowa władza miernicza, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

2. Powiatowa władza miernicza wydaje decyzję o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego. Decyzja ta winna być stronom podana do wiadomości.

3. Decyzja o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego jest niezaskarżalna.

4. Decyzja właściwych władz o wszczęciu na określonych obszarach przebudowy ustroju rolnego lub wywłaszczeniowego zastępuje decyzję o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego.

Art. 5. 1. Niezwłocznie po wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego powiatowa władza miernicza wyznaczy do przeprowadzania czynności ustalenia granic mierniczego, który:
1) wzywa strony do stawienia się na gruncie w terminie wskazanym, nie wcześniej jednak, jak po 7 dniach od daty doręczenia wezwania; jeżeli stroną jest osoba prawna prawa publicznego, termin nie może być krótszy od dni 14-tu; strony powinny przedstawić w terminie wyznaczonym posiadane dokumenty dotyczące gruntów podlegających rozgraniczeniu;
2) przeprowadza badanie na gruncie w obecności stron;
3) oznacza i utrwala granice na gruncie oraz sporządza protokół graniczny, akt ugody i dowody pomiarowe; w razie sporu mierniczy utrwala granice prowizoryczne według stanu posiadania oraz według dokumentów i wskazań stron i zaznacza je na planie.

2. Nie utrwala się granic, które mają ulec zmianie w toku prac regulacyjnych.

3. Niestawiennictwo stron mimo wezwania nie wstrzymuje w czynności mierniczego.

4. W razie usprawiedliwionego niestawiennictwa wezwanej strony mierniczy odracza czynności do czasu ustania przeszkody lub wyznaczenia przedstawiciela — nie dłużej jednak niż na okres 1 miesiąca.

5. Przepis ust. 4 nie ma zastosowania w przypadku przeprowadzania rozgraniczeń dla potrzeb przebudowy ustroju rolnego.

6. Wspólnotę gruntową reprezentuje dwóch przedstawicieli, wybranych zwykłą większością głosów na ogólnym zebraniu uczestników.

7. Osoby, nie mające pełnej zdolności do działań prawnych, zaginionych i nieobecnych reprezentują przedstawiciele ustawowi.

Art 6. 1. Przy ustalaniu granic bierze się pod uwagę znaki, ślady graniczne, odpowiednie plany i dokumenty oraz punkty dowiązania.

2. Jeżeli brak jest danych, wymienionych w ust. 1, lub są one niewystarczające albo sprzeczne, ustala się granicę na mocy zgodnego oświadczenia obu stron lub jednej strony, gdy druga strona w toku postępowania oświadczenia nie złoży.

3. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, określi, jakie plany i dokumenty mają moc dowodową przy ustalaniu granic.

Art. 7. 1. W przypadku sporu co do ustalenia granic mierniczy skłania strony do ugody.

2. Ugody zawarte przed mierniczym, dokonującym czynności ustalenia granic, posiadają moc ugód sądowych.

3. Jeżeli do ugody nie dojdzie, powiatowa władza miernicza przekazuje z urzędu sądowi sprawę wraz z opinią.

4. Spory graniczne w toku przebudowy ustroju rolnego rozstrzygają ostatecznie władze, dokonujące tej przebudowy.

Art. 8. 1. Po dokonaniu czynności, wymienionych w art. 4—6, powiatowa władza miernicza orzeka o rozgraniczeniu.

2. Na obszarach, objętych przebudową ustroju rolnego, orzeczenia właściwych władz kończące postępowanie zastępują orzeczenia o rozgraniczeniu.

Art. 9. Do postępowania rozgraniczeniowego przed władzami mierniczymi stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 10. 1. Mierniczowie przysięgli, dokonujący ustalenia granic na wezwanie zainteresowanych, są upoważnieni do dokonania tych czynności w trybie przepisów art. 5, 6 i 7 ust. 1 i 2 bez zachowania przepisu art. 4.

2. W przypadkach, określonych w ust. 1, mierniczowie przysięgli po dokonaniu czynności ustalenia granic lub stwierdzeniu sporu składają sporządzone dokumenty powiatowej władzy mierniczej, która przeprowadza dalsze postępowanie.

Art. 11. Prawomocne orzeczenia władzy mierniczej o rozgraniczeniu wydane w trybie niniejszego dekretu mają moc wyroków sądowych.

Art. 12. 1. Do rozgraniczenia nieruchomości na obszarach objętych przebudową ustroju rolnego właściwe są władze dokonujące przebudowy.

2. W postępowaniu przed tymi władzami stosuje się odpowiednio przepisy art. 5, 6, 7, ust. 1 i 2, 11 i 13.

Art. 13. 1. Czynności nadzorcze w postępowaniu rozgraniczeniowym wykonuje władza miernicza bezpłatnie.

2. Za pozostałe czynności mogą być pobrane opłaty, których wysokość i sposób pobierania określi rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 14. 1. Do właściwości sądów należą sprawy, przekazane przez powiatową władzę mierniczą, w których przed mierniczym nie dojdzie do ugody (art. 7 ust. 3).

2. Do postępowania sądowego stosuje się przepisy kodeksu postępowania niespornego z tą zmianą, iż sądem właściwym miejscowo jest sąd grodzki miejsca położenia nieruchomości.

Art. 15. Sąd, przed którym toczy się sprawa o własność lub o wydanie nieruchomości albo jej części, właściwym jest także do przeprowadzenia rozgraniczenia, jeżeli ustalenie granic jest potrzebne do rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy. W tym przypadku sąd zamieści w sentencji wyroku także rozstrzygnięcie o rozgraniczeniu.

Art. 16. Za przeprowadzenie postępowania sądowego w sprawach o rozgraniczenie pobiera się opłatę w wysokości od 100 do 500 złotych. Opłatę tę określi sąd z urzędu w orzeczeniu kończącym postępowanie w I-szej instancji. Poza tym stosuje się przepisy o kosztach sądowych.

Art. 17. Wykonanie orzeczeń sądowych o rozgraniczeniu nieruchomości odbywa się z udziałem mierniczego, wyznaczonego przez powiatową władzę mierniczą.

Art. 18. Ustalone przy rozgraniczeniu granice nieruchomości winny być ujawnione w księgach wieczystych, (hipotecznych, gruntowych).

Art. 19. Przepisy niniejszego dekretu nie mają zastosowania do odgraniczenia pól górniczych.

Art. 20. 1. Znaki graniczne winny być ochraniane przez posiadaczy gruntów oraz przez miejscowe władze.

2. O uszkodzeniu, zniszczeniu lub przesunięciu znaków granicznych posiadacze gruntów obowiązani są zawiadomić miejscowe władze.

Art. 21. 1. Posiadacze gruntów winni niezawiadomienia władzy w ciągu 7 dni od daty stwierdzenia przez nich uszkodzenia, zniszczenia lub przesunięcia znaków granicznych ulegają w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 tygodni lub grzywny do wysokości 1.000 zł.

2. Winni uszkodzenia, zniszczenia lub przesunięcia znaków granicznych, niezależnie od odpowiedzialności karnej, ponoszą koszty wznowienia tych znaków. Koszty te ustala powiatowa władza miernicza według rzeczywistej ich wysokości.

Art. 22. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych i Ziem Odzyskanych.

Art. 23. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy, dotyczące przedmiotów unormowanych w niniejszym dekrecie. W szczególności tracą moc:

1) załącznik I do uwagi I art. 1400 ustawy postępowania cywilnego z 1864 r. utrzymany w mocy art. XVII § 1 pkt. 9) przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego i art. XVII § 7 pkt. 2) tychże przepisów;

2) §§ 850—853 kodeksu cywilnego austriackiego oraz rozporządzenia ces. z dnia 22 lipca 1915 r. o odnowieniu i sprostowaniu granic — (Dz. u. p. austr. Nr 208), utrzymane w mocy art. XXVII pkt 7) przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

3) §§ 919 i 920 kodeksu cywilnego niemieckiego;

4) ustawa z dnia 9 marca 1934 r. o ustalaniu granic nieruchomości ziemskich przy przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 319);

5) art XLVII przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym w części dotyczącej sprostowania granic.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów i Min. Ziem Odzysk.:
Władysław Gomułka
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
w/z Minister Roln. i Ref. Roln.: Bolesław Podedworny

539.

DEKRET

z dnia 19 września 1946 r.

o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 285, z dnia 17 października 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 1. Czas pracy wszystkich pracowników, zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, handlu, górnictwie, komunikacji i przewozie oraz innych zakładach pracy choćby na zysk nie obliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są własnością prywatną, czy państwową, czy też organów samorządowych wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę, w sobotę 6 godzin na dobę i nie może przekraczać 46 godzin na tydzień".

2) W art. 5 i 8 pkt e) liczbę godzin 48 zastępuje się liczbą 46, a liczbę 192 liczbą 184.

3) Po art. 8 wstawia się nowy art. 8a o brzmieniu następującym:

„Art. 8a. W zakładach o ruchu ciągłym dozwolona jest w sobotę stała ciągła praca 8 godzin na zmianę, jednak w tym przypadku pracownicy muszą otrzymywać osobną zapłatę za 2 godziny nadliczbowe według norm, ustalonych w art. 16".

Art. 2. W kopalniach węgla w okresie jednego roku od wejścia w życie niniejszego dekretu czas pracy pracowników zatrudnionych na powierzchni może trwać w sobotę 8 godzin. Jednak w tym przypadku pracownicy muszą otrzymać osobną zapłatę za 2 godziny nadliczbowe według norm, ustalonych w art. 16 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734).

Rozporządzenie Rady Ministrów może przedłużyć wspomniany czasokres jeszcze na jeden rok, o ile względy gospodarcze Państwa będą tego wymagały.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Edmund Giebartowski

540.
OBWIESZCZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1946 r.

o sprostowaniu błędów: w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów w sprawie Państwowej Komisji Lokalowej i wojewódzkich komisyj lokalowych i w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 273, z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 i 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz 423 i z 1945 r. Nr 55, poz. 305) prostuje się następujące błędy:

1) w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie Państwowej Komisji Lokalowej i wojewódzkich komisyj lokalnych (Dz. U. R. P. 24, poz. 157) w § 1 pkt c) zamiast „Przemysłu" powinno być „Odbudowy Przemysłu";

2) w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 r. w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 177) w § 2 ust. 3 zamiast „wałbrzycki" powinno być „wałbrzyski".

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski.

541.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie wykonania art. 23, 26 i 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 292, z dnia 17 października 1946 r.)

Na podstawie art. 23 ust. 3, 26 ust. 2 oraz 35 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Za przedmioty wchodzące w skład majątku przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) uważa się wszelkie przedmioty nieruchome i ruchome, nie wyłączając wierzytelności i innych praw majątkowych należące do przedsiębiorstwa i związane z jego prowadzeniem. W szczególności uważa się za wchodzące w skład przedsiębiorstwa i należące do niego:

a) nieruchomości oraz ich części składowe i przynależności, jako to: place, budynki fabryczne, magazyny, składy i ich urządzenia,
b) towary, surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe,
c) przedmioty najęte lub dzierżawione od osób trzecich albo na mocy jakiegokolwiek innego tytułu oddane do przedsiębiorstwa celem stałego lub czasowego ich używania albo użytkowania.

2. Nie uważa się za majątek ruchomy, należący do przedsiębiorstwa jedynie następujących rzeczy wchodzących w skład przedsiębiorstwa:

a) przyjętych do przesłania przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne,
b) przyjętych do przewiezienia przez przedsiębiorstwo przewozowe,
c) przyjętych do przechowania na mocy umowy o przechowanie, jak również na mocy umowy składu, jeżeli przedsiębiorca składowy nie nabył prawa własności na rzeczach złożonych,
d) przyjętych do naprawy,
e) przyjętych do przerobu,
f) przyjętych do sprzedaży przez przedsiębiorstwo komisowe,
g) wierzytelności przedsiębiorstwa komisowego z tytułu ceny rzeczy przyjętych do sprzedaży,
h) wierzytelności pieniężnych, co do których danemu przedsiębiorstwu zlecono inkaso lub inną realizację wierzytelności.

§ 2. 1. Do odraczania i rozkładania na raty należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych z wyjątkiem należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego oraz zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy są uprawnione:

a) izby skarbowe — do kwoty 1.200.000 zł na okres czasu do 1 roku,
ponad 1.200.000 zł do 2.400.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy,
b) urzędy rewizyjne — do kwoty 300.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy,
c) urzędy skarbowe — do kwoty 150.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy.

2. Do odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy są uprawnione:

a) izby skarbowe — do kwoty 400.000 zł na okres czasu do 4 miesięcy,
ponad 400.000 zł do 800.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy,
b) urzędy rewizyjne do kwoty 100.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy,
c) urzędy skarbowe do kwoty 50.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy.

§ 3. Do umarzania należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych z wyjątkiem należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego oraz zaliczek są uprawnione:

a) izby skarbowe do kwoty 100.000 zł,
b) urzędy rewizyjne do kwoty 20.000 zł,
c) urzędy skarbowe do kwoty 10.000 zł.

§ 4. Przy ocenie określonej w §§ 2 i 3 właściwości bierze się pod uwagę same należności główne, a jeżeli chodzi o odraczanie, rozkładanie na raty lub umarzanie wyłącznie należności ubocznych — same należności uboczne.

§ 5. Okresy wymienione w § 2 liczy się:

a) jeżeli chodzi o izby skarbowe — od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty,
b) jeżeli chodzi o urzędy rewizyjne i urzędy skarbowe — od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego, z wyjątkiem zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, co do których okresy odroczeń i rat liczy się od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty.

§ 6. 1. Kwoty, wymienione w §§ 2 i 3, stanowiące granice uprawnień izb skarbowych, urzędów rewizyjnych i urzędów skarbowych, oraz okresy odroczeń lub rat dotyczą odrębnie każdego rodzaju zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy (okres wymiarowy) i nie mogą być przekraczane wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych.

2. W przypadku, gdy podanie o odroczenie lub o raty zostało złożone przed upływem terminu płatności zobowiązania podatkowego, a zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne uwzględnienie, izby skarbowe mogą rozszerzyć okresy przewidziane w § 2, najdalej jednak do najbliższego ustawowego terminu wymiaru danego podatku za następny rok podatkowy (okres wymiarowy).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1946 r.

Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

542.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
z dnia 30 lipca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej o ustanowieniu państwowych stad ogierów i państwowych stadnin koni.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 271, z dnia 10 października 1946 r.)

Na podstawie art. 4 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 maja 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o dostarczaniu ogierów dla hodowli (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 27, poz. 246) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się państwowe stada ogierów:

w Białce	w pow.	krasnystawskim
w Bogusławicach	„	piotrkowskim
w Drogomyślu	„	cieszyńskim
w Gnieźnie	„	gnieźnieńskim
w Janowie Podlas.	„	bialskim
w Koźlu	„	kozielskim
w Kwidzyniu	„	kwidzyńskim
w Łącku	„	gostynińskim
w Sierakowie	„	międzychodzkim
w Starogardzie	„	starogardzkim

§ 2. Ustanawia się państwowe stadniny koni:

w Albigowej	w pow.	dębickim
w Balicach	„	krakowskim
w Głaznowie	„	kutnowskim
w Golejewku	„	rawickim
w Goślubiu	„	łęczyckim
w Iwnie	„	średeckim
w Janowie Podlas.	„	bialskim
w Kobylnikach	„	szamotulskim
w Kozienicach	„	kozienickim
w Kterach	„	łęczyckim
w Kurozwękach	„	stopnickim
w Lesznie	„	błońskim
w Lwówku	„	nowotomyskim
w Łososinie Dolne.	„	nowosądeckim
w Michałowie	„	zamojskim
w Mchowie	„	kolskim
w Modrzu	„	poznańskim
w Okocimiu	„	brzeskim
w Pępowie	„	gostyńskim
w Prussach	„	skierniewickim
w Rabie Wyżnej	„	nowotarskim
w Racocie	„	kościańskim
w Skrzydłowie	„	radomszczańskim
w Walewicach	„	łowickim
w Widzowie	„	radomszczańskim
w Wieprzu	„	żywieckim

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski

543.
ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW
z dnia 28 października 1946 r.

o wyłączeniu niektórych przedsiębiorstw spod właściwości wojewódzkich komisyj do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

Na zasadzie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. 4. 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 114) na wniosek Ministra Skarbu zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 17) spod właściwości wojewódzkich komisyj do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

1. Fabryki zapałek.
2. Fabryki tytoniu.
3. Fabryki cygar.
4. Fabryki papierosów.
5. Fabryki tabaki.
6. Zakłady uprawy tytoniu.
7. Gorzelnie przemysłowe, owocowe i koniakowe (winne) łącznie z oddziałami rektyfikacyjnymi.
8. Rafinerie (rektyfikacji spirytusu),
9. Fabryki wódek (rozlewnia wódek) oraz destylarnie wódek i likierów,
10. Banki.

Powyższe przedsiębiorstwa przekazuję do postępowania w trybie § 30 cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw:
Dr L. Kurowski, Podsekretarz Stanu.

544.
ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW
z dnia 28 października 1946 r.

o wyłączeniu niektórych przedsiębiorstw spod właściwości wojewódzkich komisyj do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

Na zasadzie § 14 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 114) na wniosek Ministra Aprowizacji i Handlu zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 17) spod właściwości wojewódzkich komisyj do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

1. Fabryki drożdży,
2. Chłodnie składowe.

Powyższe przedsiębiorstwa przekazuję do postępowania w trybie § 30 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw:
Dr L. Kurowski, Podsekretarz Stanu

545.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach

z dnia 30 października 1946 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 17, poz. 114) zarządzam ogłoszenie trzeciego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni, mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw, objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 30. października 1946 r.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji:
(—) Dr. Feliks Jarosz.

Wykaz Nr 3. *Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 30. października 1946 r.*

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	„Elektrografit“ Nachf. Friedrich Franke, Tarnowskie Góry, Czarna Huta, ul. Szkolna 1	wytwórnia szczotek węglowych do motorów elektrycznych	Friedrich Franke
2	Elektrobau Bode U. Co. G. m. b. H. Nikolai O/S., Mikołów, ul. Żwirki i Wigury Nr 60	fabryka transformatorów	inż. Walter Bode
3	Hartmann u. Braun, Katowice, Warszawska 33	montaż i naprawa elektrycznych aparatów pomiarowych	Hartmann u. Braun
4	G. A. Gonsiorowski, Warsztaty Elektromechaniczne, Katowice, ul. Floriana Nr 9	produkcja odłączników i bezpieczników wysokiego napięcia oraz muf kablowych z ostrzępem	Georg Anton Gonsiorowski
5	„Union“ Górnośląska Fabryka Maszyn Elektrycznych, Katowice, ul. Sobieskiego 7	budowa silników elektrycznych	Ryszard Maniura
6	Max Thomas, Fabrikation Technischer Oele und Fette, Grosshandel mit Mineralölen, Chorzów Batory, stacja kol. Hajduki (Bismarckhütte), ul. Wysp. 7	fabrykacja smarów technicznych	Max Thomas
7	„Zoelner Werke“ G. m. b. H., Cieszyn, ul. Przykopa 30	farby olejne i lakiery	Zoelner Werke
8	Zakłady Henckel, Sp. z o. o., Tarnowskie Góry, Czarna Huta	litopon, chlorek baru, siarczan baru, kwas borny, borax, siarczan glinu, ałun potasowy, siarczan miedzi, nadboran sodu, tlenek cyny, azotan boru	The Hugohütte
9	K. Schaffler et Co., Fabryka Zapalników Elektrycznych w Mikołowie, Sp. z o. o.	wytwórnia zapalników elektrycznych	Konrad Schaffler, Wilhelm Hinderscheid
10	Fabryka Mydła J. Łukasik, Tarnowskie Góry, Gliwicka 4	mydło, proszki do prania	J. Łukasik
11	Fabryka Chemiczna Siegel i Ska., Spółka z o. o., Katowice, ul. Paderewskiego 29	proszek do szorowania i płyn do czyszczenia metali	Siegel i Ska.
12	Fabryka Mydła, Karol Fiber i Ska., Bielsko, Listopadowa 3	mydło, proszki do prania	Wiktor Wilke

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
13	Górnośląskie Wytwórnie Farb i Przetw. Chemicznych, Sp. z o. o., Katowice-Ligota	kwas solny, sól glauberska, siarczan cynku, tiosiarczan, fluralsilkadm	S. A. Śląskie Kopalnie i Cynkownie
14	Śląski Przemysł Szmerglowy, Vogt i Ska, Wapiennica, pow. Bielsko	wyrób tarcz ściernych, ceramicznych z korundu i sicilium karbidu	Otto i Eryk Vogt
15	„Chemimetal" Spółka Akcyjna dla Przemysłu Chemicznego i Metalowego, Zawiercie	fabrykacja pasty do butów i podłóg, płyny i proszki do czyszczenia metalu i fabrykacja pudełek blaszanych	Dr. Rudolf Berl-Paryż, Gabryela Schlesinger, Ruth Zwecker, Basia Wałowska
16	„Progress" G. Faruzel, Mikuszowice k/Bielska	wyrób tarcz szlifierskich	Gustaw Faruzel
17	„Ostra" Adolf Mathera, Bielsko, ul. Komorowicka 243	wyrób tarcz szlifierskich i pilników karborundowych	Adolf Mathera
18	Wytwórnia Chemiczna, Karol Ulfig, Wełnowiec k/Katowic, ul. Kopernika Nr 12	wyrób materiałów pomocniczych dla hutnictwa	Karol Ulfig.
19	„Kosmos" Wyrób artykułów chemiczno-kosmetycznych, Bielsko	wyrób artykułów chemiczno-kosmetycznych	Alfred Pilarzy
20	Towarzystwo Przemysłowe „Ołów" S. A., dawniej Jung i Linding, Strzybnica, pow. Tarnowskie Góry, Górny-Śląsk	wyrób blachy, rur, drutu, plomb i innych przedmiotów z ołowiu, stopy cyny, stopy łożyskowe, aparatury chemiczne z ołowiu i stopów ołowiu	Max Liding, Otto Mayer, Włodzimierz Krzemiński, Kurt Weber, Stanisław Krzysztoporski
21	„Farmatwór" Spółka z o. o., Katowice, ul. Sokolska 4	ekstrakty galenowe, emulsja, tabletki	F-ma Concordia Sp. Akc. Import i Eksport
22	„Concordia" Import, Eksport S. A., Katowice, ul. Sokolska 4	ekstrakty galenowe, emulsja, tabletki	Firma Concordia
23	Fabryka Maszyn, Emil Twerdy, Bielsko, ul, Długa Nr 13	fabryka maszyn	Oskar Twerdy
24	Rajmund Kisling i Gustaw Skrobanek, Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza i Metali, Cieszyn wsch.	fabryka maszyn i odlewnia żelaza	Rajmund Kisling, Gustaw Skrobanek
25	Sägenfabrik G. Schandel & F. Władarz, Wapiennice k/Bielska	piły do drzewa	Gustaw Schädel i Friedrich Władarz
26	„Globus" Fabryka Pił i Narzędzi, Fryderyk Wiktor Jüttner, Katowice, ul. Kościuszki 29	fabryka pił do cięcia metali	Fryderyk W. Jüttner
27	Adolf Mezel, Fabryka Maszyn Rolniczych, Bielsko, ul. Paderewskiego 15	fabryka maszyn rolniczych i odlewnia żelaza	Adolf Mezner
28	Warsztaty Mechaniczne „Rotor", Sp. z o. o., Katowice-Wełnowiec, ul. Kopernika 12	koła zębate	Alfred Quicker, Ochmann Elżbieta
29	Fabryka „Intensiv Filtner", Sp. z o. o., Katowice	budowa i sprzedaż urządzeń filtracyjnych dla kopalń i hut	Teodor Hansen, inż. Wuppertal, Eberfeld, Gustaw Stein, inż. Wuppertal, Barmen
30	„Silesia" Katowicka Fabryka Maszyn i Pieców Piekarskich, Sp. z o. o., Katowice, ul. Ligonia 21	fabryka maszyn i pieców piekarskich	Franciszek Pytlik
31	„Elewator" Fabryka Maszyn Konstrukcji Żelaznych i Odlewnia Stali. Sp. z o. o., Katowice, ul. Krakowska Nr 31	zasadnicza produkcja maszyny dźwigowe, transportowe i wyciągi kopalniane, konstrukcje żelazne, odlewnia stali	Teodor Holtz
32	Austriacka Spółka Akcyjna, Towarzystwo Akcyjne dla fabrykacji śrub i wyrobów kutych, Ustroń, pow. Cieszyn	fabrykacja śrub i wyrobów kutych	Walter Fink, Oskar Hansel, Herman Kaufmann

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	Właściciele
33	Karol Ochsner i Syn, właściciel Rudolf Ochsner, Fabryka Maszyn, Bielsko, Partyzantów 44	produkcja pomp przemysłowych, motopomp, pożarniczych, aparatów paropowietrznych, produkcje sprężarek i pomp smarnych dla kolejnictwa, w przygotowaniu produkcja silników benzynowych	Rudolf Ochsner
34	„Apollo" Zakłady Przemysłowe H. Gaymayer, Sp. Komandytowa, Czechowice, poczta Dziedzice.	fabryka części rowerowych	Hermann Gaymayer, Ernest Weikert, Józef Assmann
35	Polmopomp, Fabryka Motorów i Pomp, Ska z o. o., Bielsko, Długa 13	budowa pomp i kompresorów oraz pomp parowych	Wilhelm Jenkner, Pieczka Fr.
36	Fabryka dla Przemysłu Kolejowego Smochewer i Ska, Katowice, Floriana 7	produkcja urządzeń nawierzchniowych i taboru wąskotorowego (kolejkowego)	Sara Smocher, Fritz Izrael Berman
37	„H. Poemellker" Ska komandytowa, Katowice, Floriana 7	produkcja urządzeń nawierzchniowych i taboru kolejkowego oraz produkcja gazownic do samochodów	Helmut Poemeller, Ernest Walter
38	E. v. Münstermann, F-ka Armatur Odlewnia Żelaza i Armatur, Bielsko, ul. Słowackiego 34	odlewy żelazne z metali kolorowych	E. Münstermann
39	„Eka" Fabryka Armatur, Warsztaty Mechaniczne, Katowice, ul. 27-go stycznia Nr 42	odlewy z metali kolorowych	
40	Kuźnia Szyniaków i Drobnego Żelaziwa, Maria Jurtzik, Mikołów, ul. Rybnicka 4	wyrób szyniaków	Maria Jurtzik
41	Blech- und Holzwarenfabriken, Józef Skopek & Co., Strzemieszyce	wyroby z blachy	Józef Skopek
42	Konrad Lechment, Fabryka Lin Drucianych i Konopnych, Mysłowice, ul. Nowokościelna 7	fabrykacja lin drucianych, konopnych siatek drucianych do ogrodzeń i transporetrów drucianych	Elżbieta Nitsche
43	Fabryka Śrub i Wyrobów Metalowych, Bartuelmus i Suchy, Spółka jawna	wyrób śrub, nitów, wkrętów, okuć budowlanych nawierzchni kolej.	Jerzy Bartuelmus, Alfred Suchy
44	Paul Sonsalla, Chorzów II, ul. Styczyńskiego 16	ślusarstwo, odlewnia metali i warsztat mechaniczny	Paul Sonsalla
45	F. Kalesse i Ska, Katowice, Floriana 9	fabryka kas pancernych	Franciszek i Ryszard Kalesse
46	Fabryka Maszyn „Transport" dawniej Jan Marcin, Sp. z o. o. w Wielkich Hajdukach	blachy dziurkowane, odlewy żel. i metalowe	Rudolf Rosnauer
47	Fabryka Wyrobów Miedzianych i Maszyn i Kotłów, Quissek & Geppert, Bielsko, ul. Długa 1	urządzenia gorzelnicze, kotły, zbiorniki, prace z zakresu kotlarstwa, żelaza i miedzi	Juliusz Quissek, Oskara Quissek
48	Fabryka Konstrukcji Żelaznych, d. J. Koptin i Syn, Siemianowice Śl.	konstrukcje żelazne z blachy, urządzenia maszynowe	Józef i Jerzy Koptin
49	Fritz Hirsch, Będzin, Rohrleitungsbau	budowa rurociągów, spawanie autogen. elektro, budowa zbiorników itd.	Salezy Potok, Leon Potok
50	Franz Seifert u. Co., Aktiengesellschaft, Zweigniederlassung Tarnowskie Góry, ul. Sienkiewicza 47	kompensatory, łuki, kształtki, segmenty, wężownice, rury konstr. żel. i montaże rurociągów. Przedsięb. przed wojną nie istniało	Franz Seifert
51	Śląska Wytwórnia Blach Dziurkowanych, Sp. z o. o., Świętochłowice, ul. Ks. Ficka 4	dziurkowania blach, odlewnia żeliwna, konstrukcja wózków kopalnianych i transportowych	nie ustaleni

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
52	Fabryka Palenisk Mechanicznych, Sp. z o. o., Mikołów, Reta Orzejście II	odlewnia żeliwa szarego, budowa kompletnych palenisk mechanicznych, konstrukcji żelaznych i zbiorników	C. Steinmüller, Gummersbach, Bracia Karol Walter Schwerzel
53	„Schlemetal", Zweigniederlassung der Firma Schles. Eisen- und Metall-Verwertung, R. Augustin, dawniej „Żelazometal" podhurtownia złomu żelaznego, Tarnowskie Góry	skup, sprzedaż złomu żelaznego i metalowego	R. Augustin
54	Oppelner Eisenhandel, Reinhold Pletz, Opole, ul. Lipowa 19	handel wyrobami żelaznymi i budowlanymi	Egon Pletz
55	C. F. Heidereich Witwe, Opole, Zbrojna 1	handel wyrobami żelaznymi i budowlanymi	Dr. Artur Heidereich
56	Otto R. Krause, Bytom, ul. Janty 34	hurtowe składy żelaza i materiałów budowlanych	Otto R. Krause
57	Hurtownia Żelaza i Stali, G. Pordzik, Katowice, Kopernika 30	hurtowy handel żelaza i stali	G. Pordzik
58	Fabryka Celulozy i Papieru „Natronag" S. A. w Kaletach	fabryka celulozy, papieru natronowego, miazgi drzewnej i wyrobów papierowych	
59	Schlesische Steinbrüche G. m. b. H., Katowice, Rynek 11	eksploatacja kamieniołomów i handel materiałami kamiennymi	Kutzera Walentyn
60	Wytwórnia Aparatury Chemicznej Friedrich Uhde, Wyry k/Mikołowa, na terenie fabryki „Oswag" S. A., wywiezionej przez okupanta	wyrób aparatów dla przemysłu chemicznego na zamówienia przemysłu	Friedrich Uhde
61	Fabryka Materiałów Izolacyjnych i Wyrobów Korkowych, Wilhelm Müller i Ska, Sp. z o. o., Piekary Śl., Roli Żymierskiego Nr 72	wykonywanie wszelkich prac izolacyjnych ciepło i zimno chronnych, masy krzemienowe, asbestowe płyty czystokorkowe, impregnowane, ekspandowane, wełna żużliwa, krzemionkowy materiał izolacyjny	Wilhelm Müller, Lisbeth Müller, Hans Müller, Wilhelm Müller junior
62	Fabryka Pieców Kaflowych B-cia Schott, Bielsko, Luszki 8	produkcja kafli	Karol Schott, Rudolf Schott
63	E. Kuznicki, Fabryka Tektury Dachowej, Produktów chemicznych i asfaltu w Oświęcimiu, Spółka Akc.	fabryka tektury dachowej, przetworów chemicznych, asfaltu oraz innych produktów pochodnych prowadzenie handlu tymi produktami	Wilhelm Schweitzer, Iro Druks, Joachim Liebermann, Antonina Eckert
64	Ostschlesische Steinindustrie Olowson, Ustroń O/S, Komanditgesellschaft	produkcja kostki kamiennej, kamienia podkładkowego i tłuczenia oraz handel materiałami kamiennymi	Olowson
65	„Izolacja" Sp. z o. o., Fabryka przędzy Szklanej i Materiałów Izolacyjnych, Katowice-Zawodzie, ul. Paderewskiego 19/21	produkcja przędzy szklanej i materiałów izolacyjnych, montaż robót izolacyjnych w zakładach przemysłowych	Dr. J. Klameth, Elżbieta Weigmann
66	„Seps" Spółka Eksploatacji Przemysłu Szklanego, Sp. z o. o. w Chorzowie	huta szkła butelkowego	Berta Stubbe
67	Fabryka Chemiczna „Gzichów", Spółka Akcyjna, Sosnowiec, ul. Chemiczna 10	wyrób balonów i butelek szklanych	Bank Gospodarstwa Krajowego w Warszawie
68	Huta szkła „Staszyc", Wacław Bajer, Dąbrowa Górn., ul. Staszyca 23	butelki monopolowe i apteczne, huta szkła	Bajer Wacław
69	Towarzystwo Akcyjne Ząbkowickiej Fabryki Szkła Sp. Akc. w Ząbkowicach	szklo stołowe, prasowane, dmuchane oraz oświetleniowe	Adele Elis, Józef Konrad Schreiber, Ida Schreiber, Gabryela Grześ, Wenzel Hajek

546.
UCHWAŁA
PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW
z dnia 25 czerwca 1946 r.
w sprawie przedstawiania kart rejestracyjnych przy transakcjach sprzedaży lub zakupów towaru.

W związku z uchwalonym na posiedzeniach Rady Ministrów w dniach 20 maja i 16 maja 1946 r. dekretem o postępowaniu podatkowym nakłada się na przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe oraz na przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym i samorządowym obowiązek wymagania od kontrahentów przy transakcjach sprzedaży lub zakupu towarów bądź w większych ilościach, bądź celem odsprzedaży lub przeróbki, przedstawienia kart rejestracyjnych przewidzianych w dziale II dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr. 3, poz. 23) oraz notowania przez przedsiębiorstwa numerów kart rejestracyjnych i nazw wystawiających je urzędów oraz imion i nazwisk (nazw firm), na których imię i nazwisko (firmę) okazana karta rejestracyjna jest wystawiona. Numery okazywanych kart rejestracyjnych nazwy wystawiających je urzędów oraz imiona i nazwiska (nazwy firm) na których imię i nazwisko (firmę) okazana karta rejestracyjna jest wystawiona, powinny być odnotowane na otrzymywanych lub wystawianych rachunkach.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Zdrowia
Nr. Z.-1/1 Katowice, dnia 18. 10. 1946 r.

Starostwa Powiatowe i Grodzkie
— Lekarze Powiatowi i Grodzcy —
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Przesyła się uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 25. VI. 1946 r. i uprasza się o podanie jej do wiadomości podległym instytucjom z obowiązkiem ścisłego przestrzegania.

Zwłaszcza należy zwracać szczególną uwagę, aby obok numeru karty rejestracyjnej była notowana także data karty rejestracyjnej oraz aby data ta była odnotowana na otrzymywanych lub wystawionych rachunkach.

Za Wojewodę:
(—) Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

547.
WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. III. 68/25/46 Katowice, dnia 5 listopada 1946 r.

OKÓLNIK Nr 414/46
w sprawie sporządzenia budżetów związków samorządowych na rok 1947.

Rok budżetowy 1947 jest przystosowany do okresu budżetowego Państwa tj. od 1 stycznia do 31 grudnia 1947.

Mimo nieotrzymania dotychczas wytycznych budżetowych na rok 1947 zarządzam co następuje:

1) preliminarze budżetowe na rok 1947, obowiązujące w czasokresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1947 r. należy sporządzić w następujących terminach:
   a) dla gmin wiejskich i miast niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych w takim okresie czasu, by mogły być przez Wydziały Powiatowe gruntownie przepracowane i przez prezydia powiatowych rad narodowych zatwierdzone w terminie do dnia 25 listopada 1946 r.
   b) dla powiatowych związków samorządowych i miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, do dnia 1 grudnia 1946.
   Do tej daty winny być preliminarze budżetowe złożone w Wydziale Samorządowym Urzędu Wojewódzkiego Śl. Dąbrowskiego w celach przepracowania i wniesienia wniosku na posiedzenie Wydziału Wojewódzkiego i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.
2) Zasady układania preliminarzy budżetowych pozostają na ogół niezmienione. Należy w tym względzie posiłkować się tut. okólnikiem budżetowym Nr. 268/45 z dnia 9 listopada 1945 z uwzględnieniem zmian wynikłych z nowych kredytów o finansach i podatkach komunalnych z dnia 20. marca br. i okólnika Ministerstwa Administracji Publicznej Nr. 26 z dnia 31 maja 1946 r. oraz okólnika tut. Urzędu Nr 375/46 z dnia 3 lipca 1946 r.
   Również należy uwzględnić wytyczne, ogłoszone dotychczas w czasopiśmie „Rada Narodowa" i okólnika Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.
3) Należy unikać błędów formalnych, które nasunęły się przy zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych za ubiegły jak i obecny okres budżetowy.
   Błędy, o których mowa są identyczne z omówionymi w moim okólniku Nr. 375/46 z dnia 3 lipca 1946 r.
   W roku 1947 wkroczymy na terenie tut. Województwa w trzeci rok działalności administracyjnej po wypędzeniu okupanta.
   Dlatego należy uwzględnić następujące elementy budżetowania:
   a) z budżetu konsumpcyjnego, przejawiającego się w tym, że większość wydatków idzie na wydatki administracyjne, należy przestawić się na budżet inwestycyjny i za wszelką cenę dążyć do tego, by wydatki administracyjne były zapreliminowane we właściwym procencie w stosunku do globalnych kwot wydatków budżetowych.
   b) dopłata do przedsiębiorstw samorządowych nie powinna już mieć miejsca. Należy dążyć do osiągnięcia planowej rentowności, przedsiębiorstw samorządowych.
   Ewentl. dopłata do zakładów samorządowych winna znaleźć obszerne uzasadnienie.
   c) Należy wyciągnąć wszystkie konsekwencje z faktu, że podatek gruntowy został pomyślany jako jedyny podatek dla wsi, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 14 dekretu o podatkach komunalnych, skutkiem czego jest podatkiem przychodowym, łączącym w sobie elementy zarówno dawnego państwowego podatku gruntowego jak i podatku dochodowego.
   Zapreliminowanie dochodów z podatku gruntowego winno mieć realne oparcie o wyniki ściągniętego podatku gruntowego na rok 1946.
   Akcja wymiaru i ściągnięcia podatku gruntowego w obecnym roku wg nowych kryterii będzie ukończoną z końcem miesiąca listopada br., dlatego też niepowinny nasunąć się większe trudności przy zapreliminowaniu realnych kwot.
   Należy przyjąć, że przeciętny dochód w kwintalach z 1 ha roli ziemniaczano — żytniej i przeciętna cena jednego kwintala żyta w roku 1947, obliczona na podstawie wyników z roku 1946 będzie niewątpliwie nieco wyższą, aniżeli w obecnym roku, który jak wiadomo bierze za podstawę stosunki ekonomiczne z roku 1945.
   Przy wyliczeniu podatku gruntowego należy również przyjąć, że podział powiatu na strefy ekonomiczne, zaliczenie poszczególnych gromad do jednej z 3-ch grup gospodarstw rolnych, zaliczenie łąk i pastwisk w poszczególnych gromadach do jednego z 4-ch rodzajów oraz ustalenie norm podstawowych dla każdej ze stref, jakoteż i stosunków procentowych dla każdej z grup gospodarstw rolnych, a także stosunków procentowych dla każdego z rodzajów łąk i pastwisk, wreszcie norm określających, kiedy działy specjalne prowadzone w gospodarstwie rolnym nieprzekraczają rozmiarów normalnie przyjętych, nie ulegnie większym odchyleniom in minus w stosunku do obecnego roku budżetowego.
   Przy zapreliminowaniu podatku gruntowego należy uwzględnić wpływy osiągnięte netto z wymiaru za rok 1947 jak i ze zaległości podatkowych z dnia 31. grudnia 1946 r.
   Wobec powyższego, nie wolno zapreliminować kwot, wynikłych z obniżenia podatku na wskutek posiadania dzieci (Art. 11.) oraz nadzwyczajnych okoliczności, istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika lub gdy przychodowość została obniżona przez doznaną szkodę z powodu działań

wojennych bądź dla gospodarstw rolnych, które powstały z przebudowy ustroju rolnego lub z osadnictwa.

W rubryce „objaśnienia" do budżetu należy wskazać sposób wyliczenia zapreliminowanej kwoty podatku gruntowego.

d) Realnie i właściwie wyliczony podatek gruntowy winien się w gminach wiejskich i powiatowych związkach samorządowych oraz częściowo w mniejszych miastach o przeważającym charakterze rolniczym przyczynić do realnego zrównoważenia budżetu bez uciekania się do preliminowania dotacyi ze Skarbu Państwa.

e) Z tych względów nakładam obowiązek osobistego dopilnowania także przy pomocy powiatowych inspektorów samorządowych oraz innych pracowników fachowych, by budżety wymienionych związków samorządowych dały jasny obraz, zdążający do faktycznego zrównoważenia budżetów.

f) Wykorzystanie świadczeń w naturze przez gminy wiejskie i miejskie, niewydzielone z powiatowych związków samorządowych. Niedoceniono dotychczas korzyści umiejętnego zastosowania świadczeń w naturze przy odbudowie, przebudowie, dobudowie gruntownym remoncie budynków gminnych i gromadzkich (szkolnych), budowie i przebudowie oraz naprawie dróg gminnych i gromadzkich, pracach melioracyjnych i zalesieniu nieużytków gminnych i gromadzkich. Podpada również pod świadczenia w naturze usuwanie gruzów z budynków, będących pod zarządem gminy.

W miejsce niewykonanych świadczeń w naturze może zarząd gminy pobrać od podatników odpowiednią ilość materiałów budowlanych jak np. kamień, cegła, wapno, cement, żwir, żelazo, drzewo budowlane, rury cementowe itp.

Poza tym ustawa z dnia 26 marca 1935 r. traktowana być może jako poważne źródło dochodów gotówkowych ze względu na możność zastąpienia świadczeń w naturze na ekwiwalent pieniężny.

Dochód z tego źródła należy zapreliminować zgodnie z wyjaśnieniami do § 19 cyt. rozporządzenia z dnia 6 grudnia 1932 r. w dziale XI w wysokości 1 zł. dla zachowania pozycji.

Gdy chodzi o roboty drogowe przy pomocy świadczeń w naturze należy przewidzieć osobną pozycję w dziale V (przy budynkach, w dziale II, budykach szkolnych w dziale VI itd.) pod nazwą „Wydatki na zastępcze wykonanie nieodbytego w naturze szarwarku".

Wobec niemożności określenia z góry wysokości tego wydatku, należy w wymienionej pozycji zamieścić kwotę 1 zł. Uskutecznione w ciągu roku wydatki na zastępcze wykonanie powinności szarwarkowej nie wymagają Dodatkowego kredytu (także po stronie dochodu) o ile znajdują pokrycie we wpływach gotówkowych od osób, które świadczeń tych w naturze nie odbyły, względnie którym świadczenia naturalne zamieniono na opłaty gotówkowe.

Jako załącznik winien być dołączony preliminarz wydatków i dochodów świadczeń w naturze.

Równocześnie z budżetem należy przesłać do zatwierdzenia:

1) statut o świadczeniach w naturze (w 5 egzemplarzach),
2) plan świadczeń w naturze (preliminarz szarwarkowy w 5 egzemplarzach).

W roku 1946 należy przygotować wszystkie prace formalne (księgę bierczą, doręczyć orzeczenia wymiarowe i przygotować stronę organizacyjną robót), by w roku 1947 mogły być wykonane roboty bez zahamowania zwłaszcza w pierwszym okresie, wolnym od pilnych robót polnych i leśnych wg tut. zarządzenia z dnia 29 kwietnia 1946 tj. od 1 stycznia do 14 marca, od 16 maja do 20 czerwca, od 1 do 14 lipca i od 16 października do 31 grudnia.

Proszę dołożyć wszelkich starań, by gminy wykorzystały powyższe uprawnienia bez reszty w związku z odbudową wsi i miast.

Łącznie z przedłożeniem do zatwierdzenia budżetów powiatowych związków samorządowych proszę dołączyć osobny wykaz wg poniższego schematu.

L. p.	Nazwa gminy wiejskiej miejsk.	Preliminowano wykonać świadczeń w naturze równowartości złotych		Powody niskiego preliminowania (w razie nieuchwalenia szczegółowo uzasadnić)
		1946 r.	1947 r.	
	Razem:			

III. Wszystkie druki do gospodarki szarwarkowej posiada firma: Artur Gadziński, Opole, Plac Wolności 5 i Katowice, Zabrska 16 m. 5., a mianowicie:

1) Instrukcja zawierająca również wykaz orientacyjny czynności poszczególnych władz i organów samorządowych oraz omawiane rozporządzenie Wojewody z dnia 29. 4. 1946 r., broszurka winna się znaleść w rękach każdego sołtysa, który ma poważne zadania szarwarkowe, ... cena 30 zł
2) statut (dla każdej gm. conajmniej 5 szt.) cena jedn. 3 „ (statut winien być ogłoszony w każdej gromadzie)
3) orzeczenie wymiar. (dla każdego podatnika) „ 2 „
4) sprawozdanie dozorcy robót (17 pozycyj) „ „ 2 „
5) wspomniany preliminarz (48 poz.) „ „ 3 „
6) kosztorys (13 poz.) „ „ 2 „
7) księga biercza świadczeń (ark. 20 poz.) „ „ 8 „

Zamówienie na druki należy kierować wprost do firmy.

Do zatwierdzenia należy przedłożyć budżet administracyjny wraz z budżetami zakładów i przedsiębiorstw samorządowych jako załączniki, wszystko w 5-ciu egzemplarzach. Ponadto:

1) ilościowy wykaz wynagrodzeń pracowników wg. grup i kwot uposażenia oraz wg działów preliminowanych kredytów. Kwoty wyszczególnione w wykazach muszą być zgodne z kwotami, umieszczonymi w budżecie;
2) wykaz zadłużenia długo i krótkoterminowego;
3) wykaz majątku samorządowego tak ruchomego jakoteż i nieruchomego. Przy tym należy podać, który majątek samorządowy przedwojenny, nie jest jeszcze w posiadaniu związków samorządowych i z jakiego powodu;
4) odpisy uchwały o wyłożeniu budżetu do publicznego wglądu;
5) odpis uchwały terenowej rady narodowej o uchwaleniu budżetu. Wspomniane 5 kompletów winny być zeszyte i oznaczone kolejnymi numerami od 1 do 5, poczynając od pierwszego wykonania maszynowego.

W końcu nadmieniam, że do prawidłowego ułożenia preliminarzy budżetowych na rok 1947, osobistego wniknięcia w realność preliminowanych wydatków i dochodów oraz do procedury formalnej przykładam wielką wagę.

Wobec tego proszę o wnikliwe zainteresowanie się sprawą ułożenia preliminarzy budżetowych, gdyż będzie to jeden w probierzy oceny działalności Ob. Ob. Starostów jako przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Prezydentów miast.

Natychmiast po otrzymaniu niniejszego okólnika budżetowego proszę zwołać konferencję przełożonych gmin z udziałem sekretarzy gminnych i referentów fi-

nansowych, celem gruntownego przepracowania niniejszego okólnika. Na powyższej konferencji proszę zwrócić szczególną uwagę na ważność prawidłowego zapreliminowania dochodów z podatku gruntowego oraz gospodarowania w przyszłym roku na podstawie realnie opracowanego i na czas zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

Na wstępie wymienione terminy winny być bezwzględnie zachowane z uwagi na potrzeby czas do opracowania preliminarza Wojewódzkiego Związku Samorządowego jakoteż i z uwagi na sprawozdawczość do władz ministerialnych.

Wojewoda:
wz. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

548.

OBWIESZCZENIE.
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
w sprawie zatwierdzenia stawki dziennej w Szpitalu Miejskim w Nysie.

Na podstawie art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Szpitalu Miejskim w Nysie dla instytucyj samorządowych i ubezpieczonych 100,— złotych — za leczenie chorych samopłacących, klasy III — 120 zł, klasy II — 150,— zł.

Na oddziale chirurgicznym szpital pobierać może dodatkową opłatę w wysokości 20% stawki dziennej.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14-tu dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

(—) Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
w sprawie zatwierdzenia stawki dziennej w Szpitalu Najśw. M. P. w Pokoju, pow. Opole.

Na podstawie art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Szpitalu Najświętszej Marii Panny w Pokoju pow. Opole:

dla instytucyj samorządowych i ubezpieczonych — 80,— zł.
za leczenie chorych samopłacących klasy III — 100,— zł, klasy II — 120 zł.

Na oddziale chirurgicznym szpital pobierać może dodatkową opłatę w wysokości 20% stawki dziennej.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14-tu dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

(—) Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Sąd Grodzki w Lublińcu
II. Zg. 39/46

OGŁOSZENIE.

Na wniosek Jadwigi Skop z domu Musik z Miotk pow. Lubliniec wszczęte zostało postępowanie celem uznania zaginionego jej męża, murarza Konrada Skopa urodz. 13. 1. 19, syna Leopolda i Albiny z domu Skop, zamieszkałego ostatnio w Miotku, za zmarłego.

Zaginiony powołany został w roku 1942 do wojska niemieckiego i brał udział w walkach na froncie wschodnim jako żołnierz niemieckiego oddziału — numer poczty polowej 38173 b. Dnia 11 lipca 1944 r. wymieniony jako żołnierz oddziału przeznaczonego do niszczenia dróg i mostów w rejonie miejscowości Stanisławowo pod Dynaburgiem zaginął i od tego czasu nie wiadomo, czy pozostaje przy życiu.

Zaginionego Konrada Skopa wzywa się, aby najpóźniej w dniu 10 marca 1947 r. o godz. 10-tej zgłosił się w tutejszym Sądzie, pokój nr 17, gdyż w przeciwnym razie uznany zostanie za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w termimnie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Lubliniec, dnia 10 października 1946 r.

Sąd Grodzki:
(—) Wł. Grabowski. 47

V. Ns. 369/46

Wywołanie.

Klat Augustyn, kupiec, zamieszkały w Katowicach, ul. Francuska 20, postawił do tutejszego sądu wniosek o wywołanie listu hipotecznego na sumę 27.000 marek niem. pożyczka amortyzacyjna Niemieckiego Banku Hipotecznego (Deutsche Hypothekenbank) w Weimarze z odsetkami po 4 i pół procent, wpisanych w księdze wieczystej Katowice tom 30 wykaz L. 1124 w dziale III pod liczbą 13.

Właścicielem nieruchomości jest kupiec August Klat w Sosnowcu, obecnie zamieszkały w Katowicach, ul. Francuska 20.

Posiadacza wzgl. wierzyciela hipotecznego wzgl. listu hipotecznego, wzgl. osoby roszczące, wzywa się by najpóźniej w terminie

8 stycznia 1947 o godz. 10.

zgłosili swoje prawa i przedłożyli odnośny dokument, w przeciwnym bowiem razie wierzyciel wzgl. uprawniony wzgl. posiadacz listu hipotecznego zostanie ze swym prawem wykluczony, a list hipoteczny pozbawiony mocy.

Katowice, dnia 18 października 1946 r. (PAP)/48

SĄD GRODZKI.

V. Ns. 398/46

Wywołanie.

Samuel Henryk Winograd oraz Chawa Jerozolimska z domu Winograd, zamieszkali w Łodzi, ul. Żeromskiego nr. 65, postawili do tutejszego Sądu wniosek o wywołanie listu hipotecznego na sumę 3.515.— dol. St. Zj. Am. Póln. dług gruntowy z procentem po 10% wpisanych w księdze wieczystej Załęże tom V, wykaz liczba 193, Dział III L. 6 na rzecz firmy Oberschlesische Discontobank Sp. Akc. Oddział w Katowicach.

Właścicielem nieruchomości jest mistrz budowlany Alojzy Rokus w Załężu (a od dnia 18. 5. 1932 r. kupiec Hersz Winograd i żona jego Kajla z d. Dziadek po idealnej połowie).

Posiadacza wzgl. wierzyciela hipotecznego, wzgl. listu hipotecznego, wzgl. osoby roszczące, wzywa się by najpóźniej w terminie

8. stycznia 1947 r. o godz. 10.30

zgłosili swoje prawa i przedłożyli odnośny dokument w przeciwnym bowiem razie wierzyciel wzgl. uprawniony wzgl. posiadacz listu hipotecznego zostanie ze swym prawem wykluczony, a list hipoteczny pozbawiony mocy.

Katowice, dnia 4 listopada 1946 r.

(PAP)/49 SĄD GRODZKI.

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5,— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80,— zł, wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 20,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
R 23145